

Oorspronkelijke titel: *The Museum Heist*
Oorspronkelijk in het Engels uitgegeven door Sphere een imprint van
Little, Brown Book Group Limited.

Illustraties: Gavin Reece

Vormgeving: Emil Dacanay & Sian Rance, D.R. ink, Rebecca Pitt

Beeldverantwoording: AdobeStock Images, Shutterstock, iStock en
the Noun Project. Alle overige afbeeldingen zijn met dank aan

Rebecca Pitt en Emil Dacanay.

Vertaling: Mariëlle Steinpatz

Nederlandstalige productie: -Lein | redactie en vormgeving

ISBN 978 90 00 40716 3

NUR 493

© 2025 Henry Lewis

© 2026 Nederlandstalige uitgave: Uitgeverij Unieboek |

Het Spectrum bv, Amsterdam

Eerste druk, 2026

Paper Life maakt deel uit van Uitgeverij Unieboek |

Het Spectrum bv,

Postbus 23202

1100 DS Amsterdam

www.paperlife.nl

www.spectrumboeken.nl

 [paperlife.nl](https://www.instagram.com/paperlife.nl)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar
gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch
of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is
uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and
data mining, AI training and similar technologies.

DE MUSEUMROOF

HENRY LEWIS

PAPER LIFE

Welkom bij The Mystery Agency. Wij zijn voortdurend op zoek naar scherpzinnige detectives en ingenieuze inspecteurs die tegen een uitdaging opgewassen zijn.

In februari 1926 is een waardevol juweel, dat het tijgeroog wordt genoemd, gestolen uit het Kensington Museum in Londen. De zaak is destijds onderzocht door inspecteur Jane Waterstone.

Kun jij haar werk voortzetten en het mysterie oplossen?

Wij wensen je veel succes,

Mr. Neil Shrewy,

Curator,

The Mystery Agency

Vijf dingen die je moet weten voor je begint

- Invulformulieren.** De formulieren op de volgende bladzijden kun je invullen terwijl je dit boek doorneemt. Eerst volgen de verdachtenprofielen. Die vul je in als je belangrijke informatie over onze verdachten achterhaalt. Daarna volgt het politierapport, waarin je de details over de roof noteert. Maak vooral aantekeningen als je nieuwe informatie achterhaalt. Daarna volgt een plattegrond van het museum waarin je aantekeningen kunt maken zodra je het gebouw beter leert kennen. Je kunt ze eventueel uitknippen als je dat prettiger vindt werken.
- Gesloten deuren.** Onderweg door het museum kom je meerdere gesloten deuren tegen. Je moet de combinatiesloten op deze deuren ontcijferen voor je verder kunt gaan met je onderzoek.
- Los de puzzels op en los dan de misdaad op.** Op bijna elke dubbele bladzijde staat een puzzel. Als je alle puzzels hebt opgelost, heb je genoeg aanwijzingen in handen om de roof op te lossen.
- Eliminatieproces.** Eerst lijken alle verdachten een motief te hebben, maar deze zaak is vooral lastig omdat geen enkel bewijsstuk specifiek naar de dader leidt. Er zijn verschillende aanwijzingen waarmee je zeven verdachten kunt uitsluiten, zodat alleen de dader overblijft. Het is aan jou om uit te zoeken welke zeven verdachten onschuldig zijn en om de dief aan te wijzen.
- Hints en oplossingen.** Zelfs de briljantste detective heeft af en toe hulp nodig. Dus raak niet in paniek als je er even niet uitkomt. Achter in het boek vind je de hints en oplossingen (vanaf blz. 129).

VERDACHTE A

Naam: .....

Geboortedatum: .....

Functie: .....

Lengte: ..... Gewicht: .....

Schoenmaat: ..... Type vingerafdruk: .....

Telefoon toestel: ..... Sleutelhaak: .....

Sleutels: .....

Sterrenbeeld: .....

Motief: .....

Notities: .....

Uitgesloten

VERDACHTE B

Naam: .....

Geboortedatum: .....

Functie: .....

Lengte: ..... Gewicht: .....

Schoenmaat: ..... Type vingerafdruk: .....

Telefoon toestel: ..... Sleutelhaak: .....

Sleutels: .....

Sterrenbeeld: .....

Motief: .....

Notities: .....

Uitgesloten

POLITIERAPPORT

Gestolen voorwerp: .....

Datum diefstal: .....

Tijd diefstal tussen: ..... en .....

Plaats delict: .....

Plek van binnenkomst: .....

Is er sprake van inbraak?

Ja Nee

Lengte dader: .....

Schoenmaat dader: .....

of .....

Type vingerafdruk dader: .....

of .....

Aanwijzingen op de plaats delict: .....

HET AVONTUUR BEGINT

OP EEN HELDERE, STILLE NACHT liep ik in West-Londen door een onverlichte, geplaveide straat naar het Kensington Museum. Een van de waardevolste kunstvoorwerpen uit het museum was eerder die avond verdwenen. Ik moest de zaak onderzoeken en zo mogelijk het gestolen voorwerp terugvinden. Het ging om een oud juweel, het zogenoemde tijgeroog. Het was ruim 50.000 pond waard. Ik had in mijn tijd bij het genootschap al bijna honderd diefstallen onderzocht en in talloze gevallen was het om iets zeer waardevols gegaan, maar dit was de eerste keer dat ik de diefstal zou onderzoeken van een voorwerp dat vervloekt zou zijn.

DR. ELIZABETH KNIGHT | VERDACHTE

Ik drukte op de bel en hoorde direct het geluid van twee zware grendels die werden verschoven. De grote deur ging krakend open en er verscheen een stevige, vriendelijk ogende vrouw in een bloes met kant en een lange geruite, wollen rok. Aan een ketting rond haar nek hing een halfleesbrilletje.

'Hallo, ik ben op zoek naar dr. Elizabeth Knight, de directeur van het museum,' zei ik.

'Dat ben ik,' antwoordde ze glimlachend en gaf een zakelijke handdruk. 'U bent vast de inspecteur die ik aan de telefoon heb gesproken.'

'Inspecteur Jane Waterstone,' zei ik terwijl ik naar binnen liep.

'Fijn dat u hier zo snel kon zijn,' antwoorde dr. Knight en ze keek op een klein horloge aan de binnenkant van haar brede pols. 'Uw agenten hebben de plaats delict al afgezet. Deze kant op.'

We beenden samen door een brede gang. Ik keek om me heen, gefascineerd door de oude kunstvoorwerpen en indrukwekkende schilderijen waarmee de muren bedekt waren.

'We zijn de gangen gaan gebruiken toen alle zalen vol waren,' zei dr. Knight grijnzend. 'Maakt u zich geen zorgen, u zult niet verdwalen. Onthoud maar dat u alleen via de zaal met moderne kunst naar de afdeling middeleeuwse geschiedenis kunt. U kunt via de oudhedenzaal bij de zalen voor natuurhistorie en astronomie komen. Er zijn twee kleinere zalen, de insectenzaal en de mineralenzaal die tegenover de lift ligt. Het kan wat muf zijn bij de natuurhistorische afdeling en de mineralenzaal, maar alle andere zalen hebben ramen. Gebruik alstublieft wel de veiligheidsketting als u ze opendoet. Er zijn al genoeg voorwerpen verdwenen.'

'Natuurlijk,' zei ik. Het duizelde me nog na al die informatie, maar toen ik had nagedacht over wat dr. Knight had gezegd en de plattegrond had bestudeerd, besepte ik dat ik nu wist waar alle openbare zalen waren.

*Geef alle acht zalen
op de juiste plek op
de plattegrond aan.*

GROTE ZAAL | PLAATS DELICT

Toen we de Grote Zaal inliepen waren een stuk of zes agenten bezig afzettingen te plaatsen.

‘Inspecteur Waterstone!’ klonk een vrolijke stem door de zaal. Het was Waddington, een enthousiaste agent die ik al eerder had ontmoet.

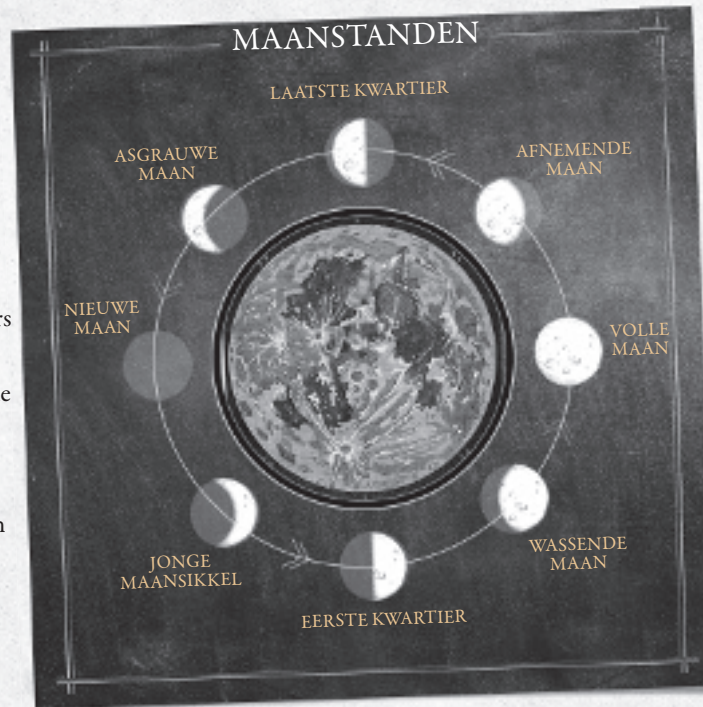
‘Ik heb geheel volgens protocol gezorgd dat alle burgers de zaal hebben verlaten, mevrouw,’ zei Waddington in zijn opgewekte Londense accent. Hij was zo’n agent die zoveel mogelijk politietaal gebruikte.

‘Daar is het tijgeroog voor het laatst gezien,’ voegde hij toe en wees naar een inmiddels leeg podium midden in de zaal.

‘Het juweel was de hele dag tentoongesteld,’ zei dr. Knight. ‘Zodra het museum dichtging heeft de conciërge net als altijd alle deuren naar de Grote Zaal afgesloten, de liften uitgezet en de vloeren gedweild. Dat kost hem gewoonlijk een half uur. Vervolgens heeft hij de zaal via de oostelijke deur verlaten en die op slot gedaan. Toen hij twee minuten later zijn sleutels in de sleutelkast opborg, hoorde hij een harde klap vanuit de Grote Zaal en liep hij direct terug. De noordwestelijke deur stond open, de bouten van de vitrinekast waren losgeschroefd en het tijgeroog was weg.’

‘En de bouten draaien heel stroef,’ voegde agent Waddington toe. ‘Degene die de kast heeft geopend moet sterk zijn geweest.’

‘Kun je op een andere manier het museum in komen?’ vroeg ik terwijl ik de bouten inspecteerde.

‘Alleen via de oostelijke ingang waar u beiden bent binnengekomen, maar die is altijd vanbinnen vergrendeld. Er kon echt niemand naar binnen, wat betekent...’ Dr. Knight maakte haar zin niet af.

‘... dat het iemand moest zijn die nog binnen was. Iemand van het personeel?’ vroeg ik.

‘Juist,’ mompelde Knight hoorbaar teleurgesteld. ‘Inclusief de conciërge waren we met zijn achten in het pand toen de steen verdween. Tot we meer weten heb ik alle sleutels in de sleutelkast opgeborgen. Als u ze nodig hebt, dan liggen de personeelsdossiers in de kelder.’

GROTE ZAAL | PLAATS DELICT VERVOLG

'Bedankt,' zei ik.

Dr. Knight glimlachte vermoed. 'Ik laat u voortgaan met het onderzoek. De rest weet dat u komt. Mijn kantoor is verderop aan de rechterkant als u me nodig hebt.'

Ik bedankte dr. Knight voor haar hulp en ze liep de zaal door. Bij de oostelijke deur draaide ze zich om. 'U moet weten dat sommige medewerkers nogal... grillig kunnen zijn. Succes.'

Daarna liep ze de deur door. Ik pakte mijn politierapport. 'Heeft dr. Knight gezegd wanneer het precies is gebeurd, Waddington?' vroeg ik.

'Zeker, mevrouw. Ik heb alles genoteerd,' zei Waddington die trots door zijn notitieboekje bladerde. 'Het tijgeroog is als laatste gesignaleerd... O nee, dat is de trouwdatum van de brigadier, die heb ik vanochtend genoteerd.' Grinnikend zocht hij verder naar de relevante informatie. 'Momentje, mevrouw. Hier staat het al. O nee, dat is m'n boodschappenlijstje. Wacht even.'

Ik wist met moeite een glimlach te onderdrukken terwijl agent Waddington door zijn sjofele schrijfblokje bleef bladeren. Maar toen ik de zaal rondkeek, had ik al snel zelf het antwoord op mijn vraag.

VOETAFDRUK | AANWIJZING

'Gevonden!' riep agent Waddington. Hij hield zijn notitieboekje triomfantelijk omhoog.

'Je bent te laat, Waddington, ik weet het al. Ga maar navraag doen in de omgeving,' stelde ik voor. Dat was deels, moet ik toegeven, om even van Waddington af te zijn, maar als hij een betrouwbare ooggetuige vond, kon dat toch nuttig zijn. 'Kijk maar of iemand iets door het raam heeft gezien.'

'Ja, mevrouw,' zei de agent. Vervolgens liep hij, blij met zijn nieuwe verantwoordelijkheden, via de hoofdingang de donkere straat in.

Ik slaakte een zucht van verlichting en liep naar de glazen vitrine waar het tijgeroog in had gelegen. Naast de vitrine zag ik een vage voetafdruk op de

marmere vloer. Als de vloer net was gedweild door de conciërge, dacht ik, moet deze voetafdruk van de dief zijn.

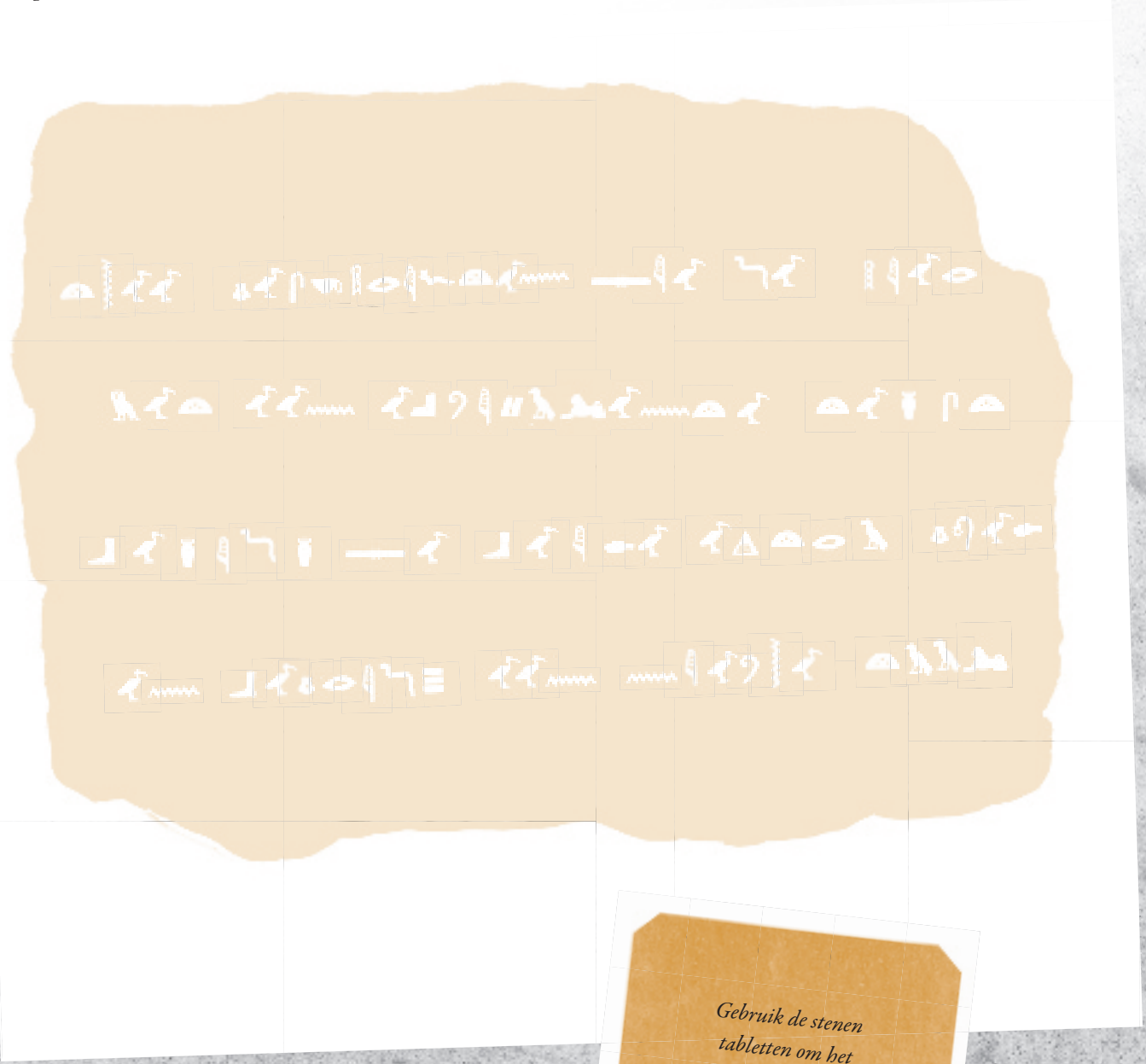
Ik pakte mijn houten liniaal en legde die op de grond.

Ik kon misschien niet de exacte schoenmaat bepalen, maar kon hem wel terugbrengen tot drie mogelijkheden.

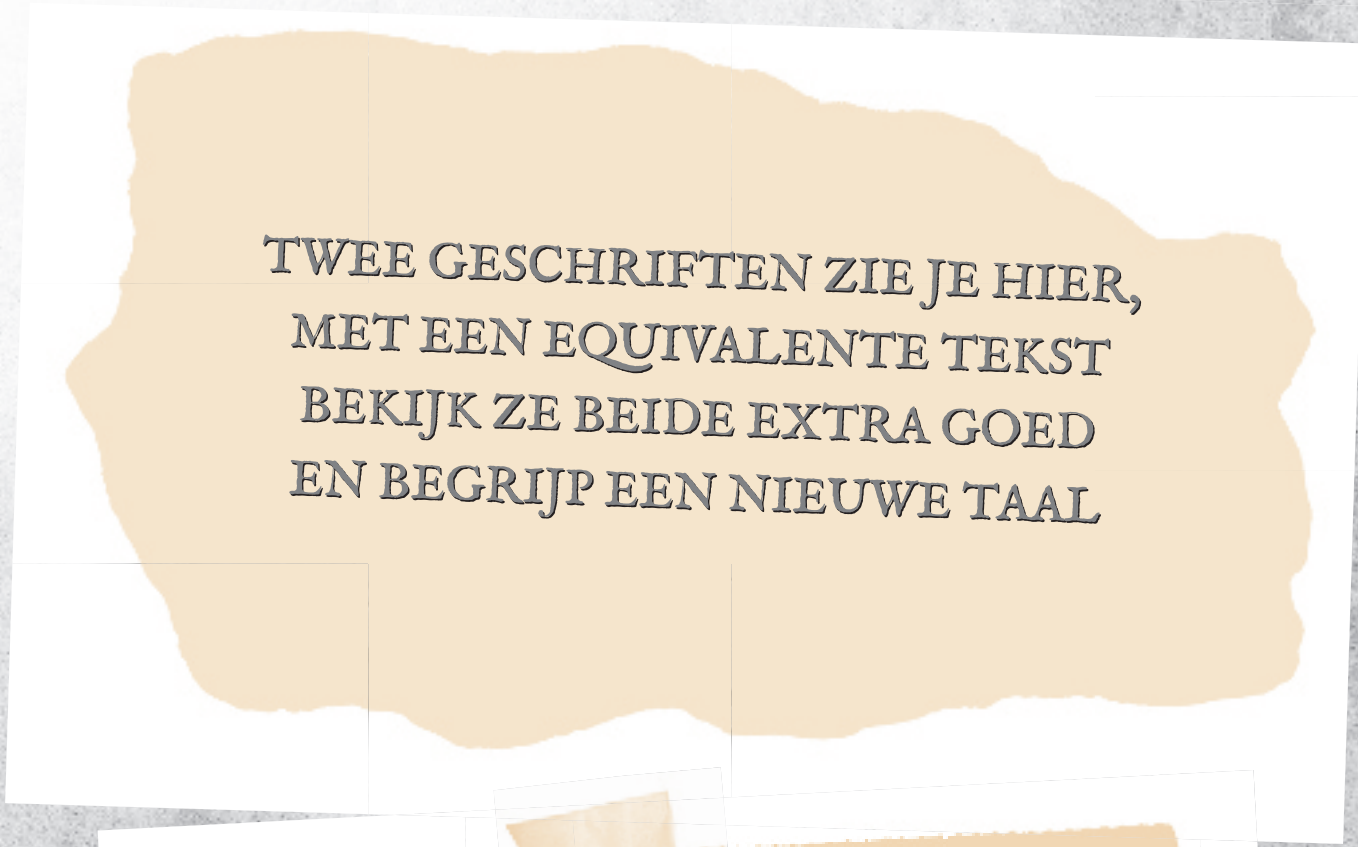

HIËROGLIEFEN | AANWIJZING

Na de drie mogelijke schoenmaten te hebben genoteerd liep ik door de oostelijke deur de lange gang in. Ik zag een grote stenen plaat aan de muur hangen met Egyptische hiërogliefen erop. Er tegenover hing nog een grote stenen plaat.

Gebruik de stenen tabletten om het alfabet te ontcijferen.

GESLOTEN DEUR!

Aan het eind van de gang kwam ik voor een dichte deur te staan.

Kraak met de aanwijzingen om je heen de vijfcijferige code en open de deur.

